

Er erfaring i Forholdet, og jeg vil tillade mig at udtale den personlige Mening, at saadan en Dreng, som kommer om Bord i et Skib, vil have bedre af at komme om Bord i et egentligt Skolestib end af at tilbringe samme Tid i et almindeligt Koffardstib. Det vil aldrig kunne væsentlig vil blive lagt an paa at udnytte hans Tjeneste; han vil blive brugt til en hel Del Arbejder, som ikke særlig vedkomme Sømandsvæsenet, f. Eks. Opvartning og den Slags Ting, og han lærer maaste i disse 5 Maaneder ikke stort andet end at vænne sig til Livet om Bord i Skibet, idet man i Koffardstibe selvfølgelig maa have alt det fornødne Mandskab til at udføre Arbejdet, hvorimod der paa et almindeligt Skolestib ikke findes andre end de befalende Lærere og Læringer, og disse udføre alt Arbejdet. Derved bliver det nødvendigt for dem at deltage i alle mulige Arbejder og lære en hel Del mere, end de vilde lære paa lige saa lang Tid om Bord i et almindeligt Skolestib. Men for mig stiller det sig væsentlig saaledes, som jeg sagde før, at det ærede Mindretal vil stille et Beløb til Ministerens Disposition, hvorved han kan give Præmie til Skibskaptajner, som af en eller anden Grund have vundet hans Velvilje. Det vil ikke blive en Understøttelse til Drengene, men til Skibskaptajner, som have Udgang til Marineministeren og kunne fremstille deres Vnske om at faa en lille Hjælp. En Dreng eller to skulle de alliaebel have om Bord, saa det kan være ganske rart at faa et Hundrede Kr. for hver Dreng af Ministeren. De ville altsaa derved kunne søge sig en lille pekuniær Hjælp i Marineministeriet, og jeg kan virkelig ikke være med til at stille et saadant Beløb til den højtærede Ministers Disposition, samtidig med, at vi for at gøre det skulle vanskeliggøre en Skole, en nyttig Institution, dens Bestaaen. Jeg tror, at denne Anstalts Ledelse maa anses for saa god og grundig, og hvad den har udrettet hidtil, er saa tilfredsstillende, at der ikke er nogen Grund til at unddrage den en Støtte. Hvad det ærede Medlem sagde om det rige Selvskab og den rige Institution, forholder sig ikke ganske rigtigt. Det hænger sammen med private Folks Formuesforhold, som jeg synes, at vi ikke kunne gaa ind paa her; men det er sikkert, at denne Institution ikke kan bestaa uden Tilskud fra andre. Et saadant Tilskud faar den enten fra Kjøbenhavns Skibsredere, særlig Dampstibsfelskaberne, som navnlig ikke i Ar er i Stand til at give et saadant, eller ogsaa faar den det fra Statskassen. Vi have altsaa i Ar Valget imellem enten

at stille dette Beløb til Raadighed for Ministeren til Belønning for Skibskaptajner, som han holder af, eller til Understøttelse for en Institution, som vi kende. Jeg tillader mig at opfordre det høje Ting's Medlemmer til at følge mit Raad og give dette Beløb til „Georg Stage“, men ikke give det til den ærede Minister til at fordele til nogle af hans Venner.

Marineminst. (M. Ravn): Jeg vil begynde med at takke det ærede Udvalg, fordi det har tiltraadt Vædringsforslagene under Nr. 137—140, der angaa forskellige Understøttelser. Jeg skal blot bemærke, at den ærede Ordfører var lidt slem imod mig i Anledning af det første af disse Vædringsforslag, fordi det var glemt at anføre, hvor meget vedkommende havde i Indtægt. Der afgives en hel Del Forslag til Udvalget, og hvert af dem skal følges af en Del Dødsringer, saa at man let kan glemme enkelte Ting. Den ærede Ordfører vilde heller ikke være altfor slem imod mig, han søjede jo til, at jeg ikke var den værste, og han gav mig bag efter, maaste uden at tænke derover, den Satisfaktion, at der ogsaa var andre end Ministeren, ja selv Finansudvalget, som kunde glemme noget. — Vædringsforslaget under Nr. 161 var egentlig bestemt til at komme frem ved anden Behandling, saa at vi kunne sige: vi ere allesammen Mennesker, og enhver af os kan en Gang imellem glemme noget. Jeg skal ikke synderlig omtale de stillede Forslag. — Vædringsforslaget under Nr. 141 a er et af dem, der stadig gaa igen. — Vædringsforslaget under Nr. 142 angaar Anvendelsen af en Del af de 1,200,000 Kroner, som ere bevilgede paa Konto C. I. Med Hensyn dertil har jo Spørgsmaalet været, om denne Del skulde benyttes til et Panzerstib eller til et af de andre Skibe, der ere under Bygning. Den ærede Ordfører bemærkede, og med Rette, at det var overordentlig sent, at de nødvendige Oplysninger kom til Stede, og jeg maa indrømme, at der i Virkeligheden ikke var Tid til en alvorlig Forhandling, saa at jeg absolut maa finde mig i, at der ingen Bestemmelse er tagen i dette Foraar, og at Afgørelsen deraf er udsat. — Vædringsforslagene fra 143—149 ere jo ogsaa af dem, der angaa Udgifterne til Værftet, som Udvalget ligesom de foregaaende Ar har sat ned til det Beløb, de androge, før den egentlige Kamp paa Finansloven begyndte, et Beløb, for hvilket det er aldeles umuligt at vedligeholde Flaaden, selv i dens tarveligste Tilstand. Men det er jo som sagt Vædringsforslag, vi have haft nu i en hel Række af